

" Όσα κάστρα κι 'άν είδα καί κερκάτησα,
σάν τῆς 'Ωριᾶς τό κάστρο δέν ἐλόγιασα.
Κάστρο θεμελιωμένο, κάστρο ξακουστό,
σαράντα ὄργυιαῖς τοῦ ψήλου, δώδεκα πλατύ,
μολύβι σκεπασμένο, μαρμαροχυτό,
μέ κόρταις ἀτοαλένιαις κι 'ἀργυρά κλειδιά,
καί τοῦ γιγαλιοῦ ἡ πόρτα στράπτει μάλαμα .
μήτε σέ πέτρο κόνει, μήτε σέ κλαρί,
Τοῦρκος τό προγυρίζει χρόνους δώδεκα,
δέξ μπορεῖ νά τό πάρῃ τό ἐρημόκαστρο.
Κ'ενα σκυλί Τουρκάκι μιᾶς Ρωμνιᾶς παιδί,
'ς τόν 'Αμιρά του πάει καί τόν προσκυνάει .
" Ἀφέντη μ' 'Αμιρά μου καί σουλτάνε μου,
ἄν πάρω γώ τό κάστρο τό εἶν' ἡ ρόγα μου ;
- Χίλια ἄσπρα τήν ἡμέρα κι 'ἄλογο καλό,
καί δυό σπαθιά ἄσημένα γιά τόν πόλεμο .
- οὐδέ τ' ἄσπρα σου θέλω κι 'οὐδέ τά φλωριά,
οὐδέ καί τ' ἄλογό σου κι 'οὐδέ πᾶ'σπαθιά,
μόν'θελω γώ τήν κόρη, ποῦ ναι 'ς τά γυαλιά.
- 'Ὅσάν τό κάστρο πάρῃς, χάρισμα κι 'αὐτή "

Πράσινα ρούχα βγάξεις, ράσα σόρεσε.
Τόν κύργο κύργο πάει καί γυροβόλεις,
'ς τήν πόρτα πάει καί στέκει καί παρακαλεῖ .
" Γιά ἄνοιξε ἄνοιξε, πόρτα, πόρτα τῆς 'Ωριᾶς,
πόρτα τῆς μαυρομάτας τῆς βασιλίτσας.
- Φεύγα ἀπ' αὐτοῦ, βρέ Τοῦρκε, βρέ σκυλότουρκε.
- Νά τό σταυρό, κυρά μου, μά τήν Παναγιά,
ἐγώ δέν εἶμαι Τοῦρκος οὐδέ Κόνιαιρος,
εἶμαι καλογεράκι ἀπ' ἀσκηταριό .
Δώδεκα χρόνους ἔχω ὀπ' ἀσκήτευα,
χορτάρι ἐβοσκοῦσα σάν τό πρόβατο,
κ' ἦρθα νά πάρω λάδι γιά τίς ἐκκλησιαῖς.
Γιά ἄνοιξετέ μου νά μπω τοῦ βαρομίρου .
- Νά ρήξουμε τοιγκέλια νά σέ πάρουμε .
- Τά ράσα μοῦ εἶναι σάπια καί ξεσκίζονται .
- Νά ρήξουμε τό δίχτυ νά σέ πάρουμε .
- Εἶμαι ἀπό τή κείνα κι 'ἀντραλίζομαι "

Ἐλάσθηκε μιᾶ κόρη, πάει, τόν ἄνοιξε,

" Όσο ν' ανοίξω ἡ πόρτα, χίλιοι ἐμπήκανε,
 κι' όσο νά' μισαγοίξω, γέμιο' ἡ αὐλή,
 κι' όσο νά' καλοκλείσω, ἡ χώρα κάρθηκε.
 " Ὅλοι χυθῆκαν 'ς τ' ἄσπρα, ὅλοι 'ς τὰ ὠλωριά,
 καί κείνος εἰς τὴν κόρη, κοῦ ναι' εἰς τὰ γυαλιά .

Κ' ἡ κόρη ἀπὸ τὸν κύργο κάτω πέταξε,
 μήτε σέ πέτρα πέφτει, μήτε σέ κλαριά,
 παρὰ σέ Τούρκου χέρια καί ξεφύχσῃς . }

Ἐρθεῖνε ρούχι θγάζει, ράου τέρσε.
 Τὸν κύργο κόνεο κἄσι καί γυροβαλεῖ,
 'ς τὴν κόρη κἄσι καί στέκι, καί παρακλεῖ .
 " Γιὰ ἔνοιζε ἔνοιζε, κάρτα, κόρτα τῆς ὄριζ,
 κόρτα τῆς μαυρομάτας τῆς βασιλοῦς .
 - Σπύγα εἰς' αὐτοῦ, ἐρὲ Τούρκα, ἐρὲ σκυλοτούρκα .
 - Κἄ τὸ σταυρὸ, κἄσ' μου, μἄ τὴν Παναγιά,
 ἔγω' ὅσν' εἶμαι Τούρκος σὸδὲ Κόνιαροῖ,
 εἶμαι καλοτσάνι ἐκ' Ἰσητηριῶ .
 Λύδανα χρόνος ἔγω' ὄκ' Ἰσητήτσα,
 χορτοῖ ἔβρασιόδοι σὲν τὸ πρόστα,
 κ' ἔρθε νὲ ἄρεα κίτι γιὰ τίς ἐπιληροιαῖς .
 Γιὰ ἔνοιζετὲ μου νὲ μπα τοῦ βαρόκοιρου .
 - Κἄ ρῆσους τοῖ, τῆκλις νὲ σὲ κέρουα .
 - Τὰ ρῆσα μου εἶναι σάκια καί ξεσκίζονται .
 - Κἄ ρῆσους τὸ δίχτυ νὲ σὲ κέρουα .
 - Εἶμαι ἐπὶ τῆ κείνη κι' ἔντρολίσομαι " .

* εἰστόμα μὲ κόρη, κἄσι, τὸν ἔνοιζε .

καὶ μένος εἰς τὴν κερὰ, καὶ ὄψις εἰς τὴν ἄκρην
 ὄψις ἡδὲ καὶ κερὰ, ὄψις ἡδὲ καὶ κερὰ
 καὶ μένος εἰς τὴν κερὰ, καὶ ὄψις εἰς τὴν ἄκρην

καὶ μένος εἰς τὴν κερὰ, καὶ ὄψις εἰς τὴν ἄκρην
 καὶ μένος εἰς τὴν κερὰ, καὶ ὄψις εἰς τὴν ἄκρην

(The following text is extremely faint and largely illegible due to fading and bleed-through from the reverse side of the page. It appears to be a list or a series of entries, possibly related to the text above.)